

ABSTRAKT

Tato práce zkoumá princip „společné, ale diferencované odpovědnosti“ (CBDR), jeden z nejvýznamnějších principů teorie trvale udržitelného rozvoje, a jeho praktické využití při jednání ohledně post-kjótského klimatického režimu.

Výzkum respektuje historii CBDR, metoda obsahové analýzy je nejprve použita na oficiální dokumenty věnované trvale udržitelnému rozvoji (*Deklarace z Ria o životním prostředí a rozvoji*, *Deklarace z Johannesburgu o trvale udržitelném rozvoji*), následně na oficiální dokumenty věnované problematice klimatických změn (*Rámcová úmluva OSN o klimatických změnách*, *Kjótský protokol*, *Akční plán z Bali*, *Kodaňská dohoda*) se zvláštním ohledem na příspěvky zemí smluvních stran v rámci Ad hoc pracovní skupiny pro dlouhodobou spolupráci v rámci Úmluvy.

Výsledky analýzy ukazují, že důvod, proč je CBDR zmiňován, je toliko formální, s cílem ospravedlnění vlastních návrhů, místo posílení spolupráce a rozšíření participace.